

Vliv vybavení ČSLA moderní technikou a zbraněmi na zvyšování bojové pohotovosti

Mezi rozhodující faktory, které ovlivňují neustálé zkvalitňování bojové pohotovosti patří vyzbrojení vojsk moderní bojovou technikou a zbraněmi a vycvičenost vojsk k mistrnému využívání této techniky ke splnění bojového úkolu. KSČ i vláda ČSSR považují proto technické vybavení ČSLA za základní podmínku výstavby armády a věnují jí maximální pozornost. Proto soudobé technické zabezpečení ČSLA odpovídá všem potřebám vedení operací, boje, výcviku a života vojsk. Všechny druhy vojsk a speciálních vojsk pozemního vojska, letectvo i vojsko PVOS mají ve výbroji nejmodernější bojovou techniku a zbraně.

Vševojskové svazky a útvary mají ve výbroji moderní tanky, bojová vozidla pěchoty a obrněné transportéry, které se vyznačují mohutnou palebnou a údernou silou (optimální ráže, přesnost střelby z místa i za pohybu, ve dne i v noci, mohutný účinek na živou sílu i bojovou techniku, vysoký vedený palebný průměr střeliva), velkou pohyblivostí a manévrovostí (vysoká rychlost přesunu po komunikacích i v terénu, ve dne i v noci, velký akční rádius, schopnost překonávat z chodu terénní překážky včetně vodních toků), zvýšenou ochranou oádek proti účinkům zbraní hromadného ničení apod.

U raketového vojska a dělostřelectva došlo ke značnému zvýšení palebné síly po zavedení nových moderních kompletů.

U ženijního vojska nová technika svými vlastnostmi a možnostmi bojového použití značně převyšuje dříve používanou tech-

niku. Zejména se zvýšila kvalita a počet prostředků k překonávání terénních překážek (zvláště vodních toků a zatrasených prostorů) a k zabezpečení rychlého tempa postupu tankových a motostřeleckých vojsk. Zlepšených parametrů je dosahováno zaváděním elektricky ovládaných hydraulických a pneumatických systémů.

U chemického vojska jsou zaváděny nové prostředky protichemické ochrany, účinnější prostředky speciální čistoty a prostředky k urychlení výpočtů účinků použití jaderných zbraní na osoby a techniku.

U spojovacího vojska nová unifikovaná spojovací technika technickými parametry převyšuje dříve používanou techniku. Zvýšil se výkon jednotlivých spojovacích prostředků, dosah a počet nastavitelných kanálů. Spojovací technika zabezpečuje spojení na velké vzdálenosti a má vysokou spolehlivost a schopnost předávat utajené informace.

U vojska PVO pozemního vojska byla zahájena kvalitativní přestavba zbraňových systémů a bylo dosaženo několika násobného zvýšení účinnosti palebné síly.

U letectva a vojska PVOS zaváděná bojová technika zvyšuje rychlost, dostup a dolet letectva a jeho účinnost při ničení pozemních i vzdušných cílů. Nové letouny jsou vyzbrojovány účinnější výbroji (raketami), zvyšuje se i jejich nosnost, což umožňuje, aby úkoly, které dříve musely plnit nejméně tři letouny, mohl

plnit pouze jeden letoun. Jsou schopny nést i prostředky jaderného napadení.

Vybavení letounů umožňuje jejich působení za všech povětrnostních podmínek, ze zkrácených startovacích a přistávacích drah, přesné navádění na pozemní i vzdušné cíle a kvalitnější a rychlejší vzdušný průzkum. Zvýšení rychlosti a nosnosti dopravně výsadkového letectva umožňuje rychle přesunovat vojska a vysazovat je i s bojovou technikou. Vyzbrojování vrtulníků palběnými prostředky umožňuje ničit pozemní vojska nepřítel, zejména tanky.

Současné letouny mají zařízení k ochraně proti nepřátelskému radiotechnickému rušení a na druhé straně zařízení pro průzkum nepřátelských radiotechnických prostředků a pro jejich rušení.

Zařazení nové techniky do výzbroje protiletadlového raketového vojska zvyšuje jeho účinnost k ničení vzdušných cílů ve všech výškách při velkých rychlostech a za radiotechnického rušení. Zavádění nových komplexů různého typu a dosahu zvyšuje i odolnost protiletadlového raketového vojska proti radiotechnickému rušení nepřítel a tím i účinnost jeho palby.

Nová radiolokační a automobilní technika radiotechnického vojska PVOS zvyšuje jeho možnost včasného zachycování vzdušných cílů, jejichž spolehlivé vedení po celou dobu letu, včasné a přesné uvědomování a navádění aktivních prostředků na vzdušné cíle. Tím, že nová radiolokační technika je vybavena aparaturami k ochraně proti radiotechnickému rušení, zvyšuje se její účinnost a spolehlivost. Vyzbrojování radiotechnického vojska radiolokátory různých vlnových rozsahů zvyšuje jeho odolnost před nepřátelským rušením a tím i jeho spolehlivost a účinnost.

Vědeckotechnický pokrok umožnil i zdokonalení dalších úkolů, které zabezpečují vysokou bojovou pohotovost. Širokého uplatnění se dostalo automatickým systémům, radioelektronice a výpočetní technice. Rozšířila se i základna pro mechanizaci procesů řízení bojové činnosti.

Vědeckotechnický pokrok přináší do řešení modernizace výzbroje řadu požadavků, spojených se specializací, unifikací a jednotypovostí. Zabezpečit tento úkol je možné pouze v jednotném úsilí všech států Varšavské smlouvy, především pak Sovětské armády. Výzkum a vývoj souborů složitých zbraní, bojové techniky, přístrojů a zařízení je tak ekonomicky náročný, že ČSLA by vzhledem k omezené materiálně technické základně státu nemohla vývoj a výzkum ve všech směrech samostatně realizovat. Proto je pro ČSLA životně nezbytná socialistická integrace.

Socialistická integrace armád států Varšavské smlouvy je založena na zásadách rovnoprávnosti, vzájemně výhodných hospodářských podmínek a jednotných společensko-politických cílů (ochrana a obrana socialismu). To umožňuje, aby ozbrojené síly jednotlivých států, tím i ČSLA, mohly kontrolovat své úsilí, síly a prostředky vědy a výzkumu jen na ; otázky a problémy, k jejichž realizaci mají nejlepší podmínky a neřešit problémy, kterými se zabývají ostatní armády.

Např. s využitím sovětských licencí bylo možné kromě tanků zvládnout a rozvinout vlastní výrobu takových druhů techniky, jako jsou např. bojové vozidlo pěchoty, protitankové řízené střely, rakety s dalekým dostředem apod. Vzájemná výměna zkušeností, zavádění jednotné výzbroje, bojové techniky, přístrojů a zařízení urychluje realizaci vědeckotechnické o pokroku a přispívá k upevnění bojové pohotovosti celé Varšavské smlouvy.

V rámci Varšavské smlouvy se řeší perspektivní rozvoj celých systémů vojenské výzbroje a techniky, sjednocování organizačních struktur, bojové a politické přípravy, výcvikových metod i opatření k dosahování nejvyšší bojové pohotovosti. Rozhodující úlohu hraje Technický výbor Spojených ozbrojených sil, jehož úsilí směřuje především k unifikaci výzbroje armád států Varšavské smlouvy.

Vývoj nové bojové techniky vyžaduje, aby ještě před jejím zavedením do výzbroje ČSLA proběhly náročné vojenské zkoušky. Je třeba, aby tyto zkoušky byly vždy vysoce kvalitní a v plánovaných lhůtách. Nízká kvalita nebo nesplnění požadovaných časových termínů oddaluje přípravu sériové výroby a tím narušuje vztahy mezi československým průmyslem, ČSLA a v některých případech může narušit i vztahy mezi spojenci. Kvalita a včasnost vojenských zkoušek nově zaváděné bojové techniky závisí především na připravenosti určené jednotky (obsluhy) i příslušné komise a na jejich materiálně technickém zabezpečení. Proto je nutné, aby vojenské zkoušky všestranně zabezpečily nadřízené orgány.

Velkou pozornost je třeba věnovat přípravě i uskutečnění vojenských zkoušek především u techniky, která je vyvíjena v koordinaci výzkumných a vývojových prací řešených Technickým výborem Spojených ozbrojených sil Varšavské smlouvy. Protože při vojenských zkouškách jsou v některých případech dělány srovnávací zkoušky na mezinárodní úrovni a s technikou, vyvinutou současně v několika armádách států Varšavské smlouvy, měly by

se vojenské zkoušky stát prestižní otázkou těch svazků a útvarů, které byly tímto úkolem pověřeny. Je nutné si totiž uvědomit, že jakékoli opomenutí nebo nedůsledné ověření techniky při vojenských zkouškách se negativně projeví až po jejím zavedení do výzbroje ČSLA. Odstraňování dodatečně zjištěných nedostatků přináší celou řadu politických, morálních i ekonomických problémů.

Vědeckotechnický pokrok nejen zkvalitňuje bojovou techniku a zbraň, ale má zásadní vliv na formování osobnosti našich vojáků, mění jejich vztah k technice a celkový charakter jejich práce. Působí přímo zesilováním některých volných vlastností, jako je např. hloubavost, kritičnost, aktivita a iniciativa nebo zprostředkovaně novými společenskými vztahy, sociálními podmínkami, novými zvyklostmi, tradicemi a obyčejí. Oba vlivy působí i na vytváření nové struktury kolektivů. Lidé a technika jsou spojováni v různé celky a jednotlivé prvky těchto systémů se dostávají do složitých vzájemných souvislostí. Na jedné straně dochází ke sblížování funkcí mužstva a velitelů (v tom smyslu, že činnost mužstva se stává stále více kvalifikovanou) a na druhé straně se prudce zvyšuje úloha řídicích funkcí velitelského sboru. Prostředí vybavené moderní technikou vede k získávání i rozšiřování technických znalostí a nových odborností.

Soudobá materiálně technická základna socialistických i kapitalistických států umožňuje vyzbrojit ozbrojené síly obou koalic technikou a zbraněmi ve vyrovnané kvantitě i kvalitě. Zbraň a bojová technika samy o sobě však nemohou rozhodnout o vítězství ve válce. Rozhodují lidé, v jejichž rukou bojové prostředky jsou. Proto v případné koaliční válce zvláště ta válčící strana, která bude mít kromě nejmodernější bojové techniky a zbraní vyšší organizovanost, lepší vojenské umění, jejíž vojáci budou mít vyšší bojovou morálku, budou fyzicky i duševně odolnější a houževnatější, psychologicky připravenější a budou umět své zbraň a bojovou techniku lépe ovládat a využívat.

Proto jedním z důležitých úkolů v systému zvyšování bojové pohotovosti ČSLA je **mistrovské zvládnutí techniky a zbraní všemi vojáky**, zdokonalování jejich technické úrovně a hledání způsobů, jak neefektivněji a nejpohotověji využívat bojových možností moderní výzbroje v soudobé válce. Jenom tak můžeme mluvit o vysokém stupni připravenosti jednotek a útvarů plnit jakékoli bojové úkoly, které vyplývají z požadavků obrany socialistické vlasti. Maršál Sovětského svazu A. A. Grečko ve svém referátu na 5. konferenci

tajemníků stranických organizací v armádě v souvislosti s nezbytností výchovy vojsk k mistrovskému zvládnutí techniky a zbraní zdůraznil, že... „dokonale zvládnout zbraň a techniku, znát jejich taktické a technické možnosti, umět jich neefektivněji použít v obtížných, často kritických podmínkách — to je úkol, který lze plným právem označit za úkol čí. 1...“.

Tento požadavek vyplývá z rychlého tempa rozvoje ozbrojených sil. Zbraňové systémy jsou neustále zdokonalovány, přičemž starší typy bojové techniky jsou konstruktivně upravovány nebo nahrazovány novými. Moderní bojová technika, množství různých technicky náročných přístrojů a zařízení, rozsáhlá mechanizace, automatizace, elektronika a samočinné počítače využívané v ČSLA zásadně ovlivňují průběh vojenské služby našich vojáků a kladou zvýšené požadavky na jejich všeobecnou i speciální technickou připravenost.

Voják musí dnes přijímat a vyhodnocovat nesčetné množství informací různých měřicích přístrojů a signalizačních zařízení a rychle a správně na ně reagovat, často bez vlivu svých velitelů. To vyžaduje od vojáků vysoké všeobecné i odborné vědomosti, dovednost, pevné návyky, vysokou uvědomělost, odpovědnost, ukázněnost, morální politickou, psychologickou připravenost a vysoké bojové mistrovství.

Úloha technické vyspělosti každého vojáka, družstva, obsluhy, osádky a jiných organizačních struktur nesmírně vzrostla. Při obrovské účinnosti a dosahu mnoha druhů soudobých zbraní budou se dnes na rozdíl od minulosti jednotliví vojáci i nižší organizační struktury bezprostředně podílet na plnění operačních úkolů. Proto je nezbytná příprava všech vojáků bez výjimky, která zajistí přesnost, rychlost, jasnost a koordinovanost jejich činnosti v sestavách jednotek. Nezpřipravenost, neukázněnost nebo nesplnění povinností jediného člena kolektivu (např. chybná obsluha složitých agregátů, uzlů a systémů bojové techniky) může mít za následek zdržení nebo nesplnění úkolů celého kolektivu. Má-li se např. zničit nadzvukový vzdušný cíl, vyžaduje to koordinovanou a rychlou činnost různých radiolokačních stanic, pojítek, protivzdušného raketového komplexu, přepadových stíhacích letounů nebo protiletadlových děl. Opozdl-li se nebo dopustil-li se některý voják — specialista nějaké nepřesnosti ve výpočtech nebo činnosti, může to mít za následek nesplnění bojového úkolu. V jaderné válce by to mohlo mít nebyvale těžké následky.

Proto je třeba učit vojáky co nejříve využívat čas ke zvyšování své kvalifikace (třídnosti), vést je ke skoncování s průměrností. Dosáhnout, aby každý člen obsluhy (osádky) bojové techniky udržoval svěšenou techniku ve spolehlivém technickém stavu, tj. schopnou nejenom k okamžitému výjezdu z parku a z kasáren, ale připravenou pro daleký přesun a k okamžitému zasazení do bojové činnosti. Řidiči (osádky) musí být připraveni rychle odstraňovat případné závady vzniklé při přesunu nebo v boji.

U každého vojáka je nutné vypěstovat lásku k přidělené zbraní a bojové technice a snahu maximálně využít vlastností techniky k dovednému zničení nepřítele. Čím lépe zná voják přidělenou techniku a výzbroj, způsoby jejich racionálního používání a odstraňování možných poruch, tím jistěji jedná a tím méně na jeho jednání působí záporné vlivy bojové situace. Naproti tomu, pokud jsou vědomosti a návyky vojáka na nízké úrovni, je i v jednoduchých situacích nejistý, nerozhodný, ztrácí sebeovládání (propadá strachu a panice) a ve své činnosti se dopouští chyb.

K dosažení mistrovského ovládnutí zbraní a bojové techniky je nezbytné organizovat soustavou a cílevědomou vojenskou odbornou a technickou přípravu, kterou dovedně spojujeme s ostatními druhy příprav a s ideovou výchovou. Bez zajištění tohoto základního požadavku sebedokonalější bojová technika sama o sobě nepřinese v boji požadovaný výsledek. Např. zkušenosti z výcviku s nově zavedenou technikou ukazují, že není-li před přezbrojením na novou techniku včas připraven učebně výcvikový proces, učebně výcviková základna a připravení velitelé a techničtí pracovníci, jsou s novou technikou z počátku docilovány horší výsledky, než s technikou starší, kterou vojáci plně ovládají. Z toho vyplývá, že rozhodujícím faktorem k osvojení a zvládnutí nové techniky je vojenskoodborná a technická připravenost lidí, a to nejen těch, kteří tvoří osádky a obsluhy, ale i těch, kteří zabezpečují její bojovou a technickou pohotovost, jako např. techniků, dílenských a týlových specialistů a zvláště pak těch, kteří rozhodují o jejím efektivním použití, tj. velitelů a štábů všech stupňů.

Proto je třeba s předstihem si ujasnit nové požadavky na proces výchovy, výcviku a technického zabezpečení a přijmout včas nezbytná organizační opatření. Vždy je třeba velmi důsledně uvažovat, do jaké míry nová technika svými možnostmi ovlivní činnost vojsk v poli a k jakým

změnám musí dojít v obsahu, formách a metodách přípravy vojáků.

Ke zvýšení úrovně technické přípravy je třeba, aby všichni důstojníci a praporčíci zvyšovali svou odbornou připravenost, studovali nejnovější poznatky vědy a techniky a dovedli spojuvat vysokou ideovost, vojenskoteoretickou a technickou připravenost k cílevědomé výchově vojsk.

Mimořádně velký význam pro zabezpečení stále bojové pohotovosti i ostatních zvýšených stupňů bojové pohotovosti má **včasná a kvalitní ošetřování a opravování nebojeschopné techniky**. Zvláště je nutné vytvářet lepší podmínky pro ošetřování bojové techniky na střelnicích a tankodromech, při přesunech, při taktických cvičeních a po návratu z vojenských výcvikových prostorů. Je třeba dodržovat zásadu, že po každém použití musí být technika v co nejkratší době doplněna, ošetřena, překontrolována její technický stav a v plném rozsahu připravena k plnění dalšího úkolu. K dosažení tohoto cíle je nutné zavádět do ošetřování techniky všechny druhy moderního řízení práce, soustředit k době ošetřování všechny dostupné prostředky a kapacity, organizovat jejich směrnost, zabezpečit maximální využití pracovní doby specialistů, zabezpečit pohotovost výjezdu PHM, skladů a náročné technický dozor nad pracemi. Nejsou-li tyto zásady důsledně dodržovány, jsou vytvořeny podmínky pro poruchovost a havárie bojové techniky, čímž je snižována bojová pohotovost.

Opravování soudobé bojové techniky vyžaduje od všech velitelů, politických pracovníků, stranických a svazáckých organizací komplexní přístup. Vyplývá to nejen ze složitosti techniky, ale i z narůstajícího významu času. Stálá bojová pohotovost vyžaduje, aby nebojeschopná technika byla co nejdříve vrácena svému určení, ke své jednotce a mohla plnit bojový úkol. Faktor času působí jako rozhodující moment i v boji, neboť velká pohyblivost vojsk a častá změna bojové situace vyžaduje, aby bojová technika byla vrácena do boje v nejkratší možné době. To vše klade vysoké nároky na vědeckost a vysokou organizovanost řídicí práce orgánů technického zabezpečení, účinný technický průzkum a odsun poškozené techniky a na účinnou organizaci technické pomoci, rychlé opravy při včasném přesunu rozsáhlého sortimentu agregátů a náhradních dílů. Je nutné zabránit jakýmkoli prostojům, které vyplývají z nízké organizovanosti práce nebo zásobování náhradními díly.

Do opravárenské činnosti je třeba prosazovat pokrokové metody a bojovat proti

konzervatismu. Současně je nutné se zabývat otázkami renovace úzkoprofilových náhradních dílů. Přitom je účelné využívat zkušeností civilních opravárenských podniků.

Jednou z důležitých činností je dosáhnout, aby opravy bojové techniky, které mohou být udělané ve vojenských opravárnách, nebyly předávány do opravy mimo-vojskovým opravárnám. Tím je možné nejen zkrátit dobu nezbytnou na opravu, ale i snížit celkové náklady na opravy.

K urychlení, ke zkvalitnění a k zefektivnění oprav nebojové techniky je nutné v co největší míře využívat technické tvořivosti a zlepšovatele hnutí příslušníků útvarů, svazků a svazů.

Zavádění nové techniky vyžaduje, aby velitelé a štáby včas zabezpečili všechna organizační a materiální opatření. Především je nutné v předstihu připravit výcvik kádrů, reorganizovat jednotky vyzbrojené novou technikou, vytvořit podmínky pro provoz a ošetřování, stanovit nezbytné provozní normy, zajistit zásobování náhradními díly, s předstihem vybudovat účebně výcviková zařízení (účebně výcvikovou základnu) a dosáhnout jejího vysoce efektivního využívání; neustále rozšiřovat své znalosti všeobecných i speciálních předmětů vojenského umění; technický výcvik organizovat diferencovaně nejen podle funkcí, ale i podle skutečných znalostí; u odborných technických kádrů dosáhnout plného zvládnutí technologických postupů ošetřování a oprav techniky a organizaci a řízení dílenských jednotek a důslednou kontrolu.

Ke splnění všech uvedených úkolů je nutné **cílevědomě organizovat stranicko-politickou práci**. Velitelé, politické orgány, stranické a svazácké organizace by měly pěstovat u vojáků lásku k technice, postavit se do čela masového hnutí vojáků za výtečné znalosti zbraní a bojové techniky, jejich mistrné ovládání a využívání v boji a za jejich vzorné opravování a udržování ve stálé bojové pohotovosti; vyvinout maximální úsilí k dosažení vysoké úrovně každého zaměstnání, odstranit jeho zjednodušování a ulehčování.

Ke splnění těchto hlavních požadavků je třeba v maximální míře **využívat všech forem, metod a prostředků ideologické práce**. Hlavní důraz je nutné položit na objasňování

— marxisticko-leninského odkazu o úloze člověka a techniky v soudobé válce,

— třídní podstaty vědeckotechnické revoluce ve vojenství,

— vedoucí úlohy dělnické třídy a komunistické strany v tomto procesu,

— správného pojetí úlohy vědeckotechnické inteligence a vojenských mas,

— význam prohlubování socialistického vlastenectví a proletářského internacionalismu, vědeckotechnických úspěchů ČSLA a našich spřátelených armád, především Sovětské armády.

Dále je nutné

— vést vojáky k lásce k bojové technice a zbraním, k víře v jejich účinnost a spolehlivost a k pochopení nezbytnosti mistrovského zvládnutí přidělené bojové techniky a zbraní, včetně jejího ošetřování a udržování ve stálé bojové pohotovosti,

— cílevědomě využívat faktů a argumentů o kvalitě vlastních zbraní a o bojové technice, vysvětlovat buržoazní a revizionistické interpretace vědeckotechnického rozvoje (buržoazní ideologové redukuji vědeckotechnický rozvoj jen na jeho technickou a technologickou stránku a zastiňují jeho třídní obsah a jeho perspektivy, nadsazují taktickotechnická data různých techniky, ačkoli jde často pouze o prototypy dosud běžně nepoužívané a praxí neprovozené),

— vysvětlovat vojákům, že nemá-li vlastní útvar techniku, která v technických parametrech převyšuje techniku nepřítel, má takovou techniku jiný druh vojska nebo naši spojenci; vysvětlovat, že při vyrovnání kvalitě bojové techniky můžeme nepříteli předčít mistrovským ovládnutím vlastní techniky.

Při výchově vojáků je nutné cílevědomě využívat též **technické přípravy** (včetně praktického výcviku a ošetřování techniky). Tento druh přípravy rozvíjí důvěru v sílu vlastních zbraní a bojové techniky a pomáhá formovat psychické vlastnosti nezbytné pro používání bojové techniky.

Rozhodující úlohu v technické přípravě mají velitelé, kteří musí být vysokými teoretickými a praktickými znalostmi vzorem pro své podřízené. Musí umět předávat své znalosti podřízeným a při všech druzích příprav trpělivě, přitom však důsledně, vojáky učít zodpovědnosti za vysokou bojovou pohotovost jim svěřené bojové techniky a zbraní a dosáhnout, aby všichni vojáci pochopili, že nekázeň, neznalost nebo nepřesnost každého jednotlivce při obsluze, ošetřování a opravování bojové techniky a zbraní může zdržet nebo zmařit splnění bojového úkolu celé jednotky či útvaru.

Technická příprava je těsně spojena s **výchovou vojáků k vysoké hospodárnosti**, které můžeme dosáhnout především kvalitním zabezpečováním údržby, opravováním a využíváním bojové techniky.

Úkolem stranickopolitické práce proto je

— objasňovat vojákům příslušné požadavky řádů, předpisů a směrnic pro údržbu bojové techniky, vychovávat je k hospodárnému využívání technických prostředků, zbraní a zařízení a dosáhnout přesného dodržování bezpečnostních opatření při provozu a obsluze techniky;

— vést vojáky k úsilí za prodloužení meziopravních lhůt vozidel, za úsporu pohonných hmot a proběhu kilometrů;

— organizovat socialistické soutěžení, zabezpečovat osobní příklad komunistů a svazáků;

— zevšeobecňovat a v praxi uplatňovat progresivní zkušenosti, popularizovat a odměňovat vojáky, kteří dosahují nejlepších výsledků.

Významnou úlohu ve výchově vojáků má správně rozvíjená a cílevědomá **vojenskotechnická propaganda**. I v technické propagandě platí zásada, že myšlenka, která se stane majetkem mas, stává se materiální silou. Na technické propagandě by se měly v plném rozsahu podílet centrální sdělovací prostředky, i když pochopitelně má velký význam i technická propaganda na jednotlivých stupních vedení.

Na stupni svazku a útvaru se uplatňují především ukázky soudobých zbraní a předvádění způsobů jejich bojového použití nejlepšími vojáky, slavnostní předávání bojové techniky a zbraní nováčkům, přednášky a referáty, soutěže specialistů, konference výtečníků a třídních specialistů, zlepšovatelů a vynálezců, rozšiřování a výměna dobrých zkušeností z používání bojové techniky, popularizování výsledků v práci, rozvoj aktivity a iniciativy vojáků vyjádřený v socialistické soutěži. Veške-

rou vojenskotechnickou propagandu je nutné zaměřovat na úspěšné plnění především těch konkrétních úkolů, jejichž řešení přispívá ke zvyšování bojové pohotovosti jednotek, útvarů i svazků ČSLA.

Realizace opatření ve výstavbě ČSLA do roku 1980 zabezpečuje vybavení ČSLA nejmodernější soudobou výzbrojí a bojovou technikou, která podstatně zvyšuje údernou a palebnou sílu, manévrovost a přispívá ke zkvalitnění organizačních struktur svazků, útvarů a jednotek všech druhů vojsk a speciálních vojsk.

Aby bylo možné úspěšně plnit bojové úkoly s nejmenším vynaložením času a sil a s nejnižšími ztrátami, je nezbytná všestranná příprava obsluhy, osádky, družstva, útvarů a svazů všech druhů vojsk a speciálních vojsk k takticko-technickému ovládnutí nové bojové techniky.

Rozhodující úlohu přitom musí sehrát velitelé, politické orgány, stranické a svazkové organizace. Rozvíjením účinné stranickopolitické práce v souladu s plány výchovy a výcviku vojsk je nutné vštěpovat vojákům lásku a důvěru ke svým zbraním a bojové technice, dosáhnout, aby vojáci udržovali zbraně a bojovou techniku ve stálé bojové pohotovosti, mistrně ji využívali v boji a dbali na zdokonalování systému oprav a dosahovali co největší hospodárnosti provozu techniky.

Všichni příslušníci ČSLA musí pochopit a v praxi uplatňovat zásadu, že materiálně technické prostředky vedení války a morálně bojové kvality vojáků jsou v těsném spojení a vzájemně se doplňují a že pouze jejich dialektická jednota je zárukou neustálého zkvalitňování bojové pohotovosti.